

عنوان مقاله:

بررسی تاثیر خشکسالی بر سیمای مراتع سیستان

محل انتشار:

همایش ملی بحران آب در کشاورزی و منابع طبیعی (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 7

نویسندگان:

محسن پادیاب - پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، کرج

یاسر قاسمی آریان

محمد رضوی مقدم

خلاصه مقاله:

خشکسالی از جمله پدیده های طبیعی است که بویژه در نواحی خشک و نیمه خشک آثار زیانباری را به دنبال دارد. به طور کلی خشکسالی عبارتست از شرایط آب و هوایی خشک غیرعادی که به صورت عدم تعادل بارز هیدرولوژیکی بروز می کند. منطقه سیستان به علت موقعیت جغرافیایی خاص استقرار اراضی خود، که در محدوده جنوب شرقی کشور واقع شده در انتهای جبهه هوایی فاقد رطوبت حاصل از ناحیه آب و هوایی مدیترانه ای قرار گرفته و نسبت به سایر نقاط کشور کمتر از رطوبت بهره مند می گردد. همچنین به دلیل همجواری بودن با مرزهای نواحی خشک کشور افغانستان و پاکستان، دارای اقلیمی بسیار خشک با نزولات آسمانی بسیار کم و دوره خشکی طولانی و نوسانات بسیار زیاد می باشد. در بخش منابع طبیعی خسارات وارده در دو زیر بخش جنگل و بیابان چندان مهم نبوده و فقط زیربخش مراتع که نقش اساسی در تولید علوفه و چرای دام را بر عهده دارند، تحت تاثیر پدیده خشکسالی قرار گرفته است و بر اثر ایجاد نقصان بارندگی در سال 78 تا 79 و نیز کاهش آب ورودی به دریاچه هامون، سطحی معادل 200000 هکتار از مراتع سیستان واقع در حاشیه همین دریاچه و 15000 هکتار از نی کاری های احیاء شده (در قالب طرح های مشارکت مردمی) در بستر دریاچه، متحمل خسارات بسیار شدید گشته که بالطبع آن به اکوسیستم مرتعی و بخش دام و دامداری هم خسارات زیادی وارد گردیده است به طوری که طبق برآوردهای انجام شده، درصد خسارات وارده به مراتع حاشیه و بستر دریاچه هامون 75-70 درصد اعلام گردیده است. لذا روش های اصلاح و احیای مراتع با توجه به عدم بارندگی سالیانه مقدور نبوده و تنها راه حل قابل اجرا، تأمین علوفه دام متکی به مرتع با توجه به شرایط بحرانی منطقه خواهد بود. همچنین ارایه راهکارهای مدیریت ریسک و بحران برای مقابله با خشکسالی در منطقه ضروری می باشد.

کلمات کلیدی:

سیستان، خشکسالی، دریاچه هامون، مرتع

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/70675>

